

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVIII, NR.11 (211)/2014

BULETIN DE INFORMAȚII

NOIEMBRIE 2014

Creștinul și lumea: o scrisoare pentru cei de azi, din vremuri de demult

Din Epistola către Diognet

Pentru că văd, prea puternice Diognet, că te străduiești mult să cunoști religia creștinilor și că te interesezi cu multă pricepere și cu mare grijă de creștini, că să afli în care Dumnezeu cred, cum se închină Lui și cum se face că toți creștinii nesocotesc lumea și disprețuiesc moartea, că nici nu socotesc dumnezei pe cei socotiți de elini dumnezei și nici nu țin superstițiile iudeilor; și în sfârșit, pentru că vrei să știi ce este dragostea pe care o au unii față de alții și pentru ce acest neam nou de oameni sau acest fel nou de viață s-a ivit acum în lume și nu mai înainte. De aceea laud râvnă ta și cer de la Dumnezeu - Cel care ne dă puterea de a grai și de a asculta - să îmi dea mie puterea de a grai, așa că ascultându-mă, să ajungi mai bun, iar ție să îți dea puterea de a asculta, așa încât să nu mâhnești pe cel care îți graiește. [...]

Creștinii nu se deosebesc de ceilalți oameni nici prin pământul pe care trăiesc, nici prin limbă, nici prin îmbrăcăminte. Nu locuiesc în orașe ale lor, nici nu folosesc o limbă deosebită, nici nu duc o viață străină. Învățătura lor nu e descoperită de gândirea și cugetarea unor oameni, care cercetează cu nesocotință, nici nu o arată ca unii, ca pe o învățătură omenească. Locuiesc în orașe grecești și barbare, cum le-a venit soarta fiecăruia, urmează obiceiurile băștinașilor și în îmbrăcăminte și în hrană și în celălalt fel de viață, dar arată o viețuire minunată și recunoscută de toți ca fiind nemăvăzută. Locuiesc în țările în care s-au născut, dar ca străini, iau parte la toate ca și cetățeni, dar pe toate le rabdă ca străini, orice țară străină le este patrie și orice patrie le e țară străină. Se căsătoresc ca toți oamenii și nasc copii, dar nu aruncă pe cei născuți. Întind masă comună, dar nu și patul. Sunt

în trup, dar nu trăiesc după trup. Locuiesc pe pământ, dar sunt cetățeni ai cerului. Se supun legilor rânduite de stat, dar prin felul lor de viață, biruiesc legile. Iubesc pe toți, dar de toți sunt prigoniiți. Nu îi cunoaște nimeni, dar sunt osândiți, sunt omorâți, dar dobândesc viață. Sunt săraci, dar îmbogățesc pe mulți, sunt lipsiți de toate, dar în toate au de prisos. Sunt înjosiți, dar sunt slăviți cu toate aceste înjosiri, sunt huliți, dar sunt îndreptățiți. Sunt ocărăți, dar binecuvintează, sunt insultați, dar cinstesc. Fac bine, dar sunt pedepsiți ca cei răi, sunt pedepsiți dar se bucură, ca și cum li s-ar da viață.

Iudeii le poartă război ca unora de alt neam, elinii îi prigonesc, dar cei care îi urăsc nu pot spune pricina dușmăniei lor.

Ca să spun pe scurt, ce este sufletul în trup, aceea sunt creștinii în lume. Sufletul este răspândit în toate mădularele trupului, iar creștinii în toate orașele lumii. Sufletul locuiește în trup, dar nu este din trup, creștinii locuiesc în lume, dar nu sunt din lume. Sufletul nevăzut este închis în trupul văzut și creștinii sunt văzuți, pentru că sunt în lume, dar credința lor în Dumnezeu rămâne nevăzută. Trupul urăște sufletul și îi poartă război, fără să îi fi făcut vreun rău, pentru că îl împiedică să se dedea plăcerilor; și lumea urăște pe creștini, fără să îi fi făcut vreun rău, pentru că se împotrivesc plăcerilor ei. Sufletul iubește trupul, deși trupul urăște sufletul, sufletul iubește și mădularele, și creștinii

iubesc pe dușmanii lor. Sufletul este închis în trup, dar el ține trupul; și creștinii sunt închiși în lume ca într-o închisoare, dar ei țin lumea. Sufletul nemuritor locuiește în cort muritor; și creștinii locuiesc vremelnice în cele stricăcioase, dar așteaptă în ceruri nestricăciunea. Sufletul chinuit cu puțină mâncare și băutură se face mai bun; și creștinii pedepsiți în fiecare zi se înmulțesc mai mult. Într-o atât de mare ceată i-a rânduit Dumnezeu, că nu le-a îngăduit să o părăsească.

Creștinii din zilele noastre se confruntă cu provocările unei societăți din ce în ce mai străină de Dumnezeu. Însă nici acum aproape două mii de ani lucrurile nu stăteau altfel. Epistola către Diognet descrie viața creștinilor în mijlocul lumii romane din antichitatea târzie, însă mesajul transmis este foarte actual, redeschizând ochii celor care vor să știe ce înseamnă a trăi o viață cu adevărat creștină. Fiind remarcată drept una dintre cele mai vechi scrieri ale creștinilor, datată în prima jumătate a secolului al II-lea d. Hr., epistola este o apologie a creștinismului, acuzat în acea vreme de practici oculte. Cunoscută ca o scriere cuprinsă în grupul operelor Părinților Apostolici (nume care desemnează părinți din prima generație de creștini de după Sfinții Apostoli), autorul ei a rămas anonim. În schimb, se știe că Diognet a fost unul dintre tutorii viitorului împărat Marcus Aurelius (161-180). Scrierea - multă vreme pierdută - a fost redescoperită în codexul Argenteratensis IX (din secolul XIII-XIV) și publicată în 1952, la Paris. Alături de introducerea, capitolele V și VI - cuprinse în textul de față - reprezintă miezul unei scrieri care vine din inimă. În românește, întreaga epistolă a fost tradusă de Pr. Dumitru Fecioru și publicată în volumul "Scrierile Părinților Apostolici" (PSB vol. I) București, 1979.

„NEBUNII” de Părintele Arsenie Boca

La două feluri de oameni le-a zis Dumnezeu „nebuni”: la cei ce „zic că nu este Dumnezeu” (Psalmul 52,1), și bogățiilor, cărora stomacul e tot Dumnezeu lor (Filipeni 3,19).

În aceia e una și aceeași cugetare greșită: tăgăduirea oricărui rost sau destin al omului și al lumii, mai presus de lumea aceasta și stomacul ei. A tăgădui o conducere supremă a Cerului și a pământului e totuna cu a propovădui domnia întâmplării, a haosului sau a anarhiei universale. Dar lumea este în ordine. Aceasta dovedește că este o conducere mai presus de ea. Dar fără ordine e mintea care o vede fără stăpân. Mintea care cugetă că nu este Dumnezeu, cade în propria sa sentință: va trebui să se tăgăduiască și pe sine. Căci: a te lupta din toate puterile împotriva a ceva ce nu există, dovedește nebunia acestei lupte; dovedește nonsensul, absurdul ei și prin urmare și al minții care o conduce.

Al doilea „nebul” este bogatul, care îngustează zarea rosturilor sale pe pământ la dimensiunile stomacului, chiar

dacă acest stomac ar înghiți pământul. Mai mult: un atare bogat va căuta să convingă pe toată lumea că numai acesta e singurul scop al vieții omului pe pământ. Atare concepție despre om și destinele sale ultime e cu adevărat miezul nopții minții. Noaptea aceasta va culmina sfârșind prin a se crede omul acela pe sine, el „dumnezeul veacului acestuia” (II Corinteni 4,4). Deci într-o atare noapte a minții, când va crede bogatul că țarina sa, lumea, îl va face în sfârșit fericit, își va pierde suflul cu sunet, căci va fi răpit cu moarte din vârful bogăției sale. Dumnezeu nu îngăduie la nesfârșit îngustarea vederii omului numai la stomacul său, de vreme ce omul e destinat spre alte zări, ale Împărăției lui Dumnezeu, ale veșniciei sale, și îndumnezeirea veacului viitor. Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „Nu are Dumnezeu lucru mai cinstit și mai de preț decât pe un sărac; și pe acesta l-a dat ție, bogatul, ca să ai grijă de el” (Tâlcuire la Epistola către Romani, Cuv. 14). [...]

Mai mult: La sfârșitul istoriei, acești

doi nebuni, bogatul și ateul, se vor lua la bătaie, vrând fiecare să fie singur stăpânitor al țarinei: unul, cu rostul ca să exploateze pe toți oamenii pentru creșterea vițelului său de aur, celălalt să exproprieze și pe Dumnezeu din dreptul de autor al lumii. Planul luciferic al acestuia, e mai tare decât al celui dintâi și „va birui”. Rămâne a treia categorie de oameni, a celor „ce s-au îmbogățit în Dumnezeu”, către care Satana din nebun va rânji cu ultima furie, vrând să stingă cu ei pomenirea lui Dumnezeu de pe pământ. Acesta e ultimul război cu sfinții, pe care însă Dumnezeu îl va stinge cu foc, și lumea va arde.

Noi însă, să ne îmbogățim în Dumnezeu: cugetându-L, iubindu-L, împărțându-ne cu El, silindu-ne a gândi și a iubi ca El, între toate împrejurările vieții. Iată adevărata bogăție, care nu se va lua de la noi.

Predică ținută de Părintele Arsenie Boca la Prislop, în duminica a 26-a după Rusalii (a bogatului căruia i-a rodit țarina; Luca 12, 16-21), 19.XI.1950

din vol. „Cuvinte Vii”, Deva, 2006

Sfinții Apusului: Sfântul Ierarh Martin de Tours

Sfântul Ierarh Martin de Tours este unul dintre cei mai cunoscuți și iubiți sfinți ai Apusului, păstorind credincioșii creștini din Galia în secolul al IV-lea. În personalitatea vrednicului ierarh se împletesc disciplina biserică, ortodoxia credinței, asceza pustiei și dragostea părintească.

Prăznuirea sfântului se face la 11 noiembrie, în aceeași zi cu Sfântul Mare Mucenic Mina din Egipt și Sfântul Teodor Studitul, mare teolog din Constantinopol. Viața sfântului a fost scrisă de Sulpicius Severus, contemporan al său.

Sfântul Martin s-a născut în 316 în Sabaria, un oraș din Ungaria zilelor noastre și a copilărit în Pavia (Italia), unde tatăl său îndeplinea funcția de tribun al gardei imperiale. Fiind născut într-o familie păgână, a primit la naștere numele după Marte, zeul roman al războiului, însă curând copilul a început a-și sfinți numele: deja de la zece ani începuse să meargă la biserică, devenind catehumen (candidat la Botez). Totuși, la insistențele tatălui său, a fost nevoit să intre în serviciul armatei din Galia, unde l-a cunoscut pe Sfântul Ilarie, epi-

scop de Poitiers. Deseori, în iconografie Sf. Martin este reprezentat ca un soldat călare, oferind mantia sa cuiva. Potrivit legendei, aflându-se cândva la Amiens, a întâlnit un cerșetor aproape gol. Făcându-i-se milă de el, soldatul și-a tăiat cu sabia mantia și i-a dat săracului o jumătate din ea. În noaptea care a urmat, Martin a visat pe Domnul Hristos, îmbrăcat cu bucata de pelerină, arătând spre el și vorbind cu îngerii: „acesta este Martin, soldatul roman care nu a fost încă botezat. El m-a îmbrăcat”.

Sub îndrumarea bătrânului ierarh Ilarie, Sf. Martin a primit botezul și a devenit creștin în anul 334, iar apoi a primit slujba de exorcist, o funcție asociată în vechime cu pregătirea noilor creștini pentru botez. După doi ani, fiind eliberat din serviciul militar, Sf. Martin s-a întors în țara natală, unde și-a convertit mama, iar apoi s-a implicat în propovăduirea creștină, aflată în acea vreme în dispută cu arienii (o grupare care considera că Hristos este o creatură). Martin a apărut Sfânta Treime în fața nobilimii de origine vizigotă, care acceptase în parte erezia ariană, fiind pentru aceasta exilat în Italia. Aici, după o discuție în

contradictoriu cu episcopul Auxentie din Milano, sfântul s-a refugiat pe insula Gallinaria, ducând aici o viață asemenea pustnicilor egipteni. Întors din exil, tânărul ascet s-a reîntâlnit cu Ilarie, părintele său duhovnicesc, punând în 361 bazele unei mănăstiri la Ligugé (care există până azi) și îngrijind de săraci și bolnavi. De aici, deseori pornea în lungi călătorii misionare, propovăduindu-L pe Hristos printre galii încă păgâni.

În anul 371, Sfântul Martin a fost sfințit, împotriva voinței sale, episcop de Tours. Aici nu numai că a păstorit comunitatea creștină din oraș, ci și-a continuat atât misiunea apostolică printre păgâni, cât și viața sa de o rigoare ascetică ieșită din comun. Din această perioadă se cunosc mai multe minuni făcute de Dumnezeu prin mâinile sfântului, dar și numeroase întâmplări care arată înțelepciunea acestui ierarh. Mai târziu, fiindcă nu mai putea îndura aglomerația orașului, sfântul a construit o mănăstire la Marmoutier, de partea cealaltă a râului Loara, care trecea prin apropiere, împărțindu-și din acel moment viața între liniștea

monahală și datorită părintească. Alături de Sfântul Martin trăiau 80 de monahi, care au renunțat la averi și trăiau din munca mâinilor, având totul în comun (călugări cenobiți).

Sfântul Martin este cunoscut și pentru implicarea sa într-o dispută cu împăratul Maximus, care în 386 trăia în apropiere, în orașul Trier. Acesta, instigat de mai mulți episcopi din Spania, a hotărât condamnarea la moarte a lui Priscilian, un ascet acuzat de erezie. Deși Sfântul Martin nu era de acord cu învățătura lui Priscilian, totuși s-a opus execuției, arătând că nici un creștin nu trebuie să dispună de viața aproapelui său, indiferent de ce vină ar avea acesta.

Dar mai mult decât pentru misiunea neobosită și dreptatea împărțită de vrednicul episcop, acesta a rămas în

amintirea creștinilor pentru mila sa față de săraci și simplitatea sa în viața de zi cu zi. Minunile pe care le-a făcut sfântul sunt amintite în mod deosebit cu milostenia și ajutorul celor aflați în nevoi.

Sfântul Martin de Tours a adormit în Domnul pe când se afla într-o călătorie misionară în 8 noiembrie 397, la Candes, de unde monahii au adus trupul său – cale de 50 de km. – pe fluviul Loara, îngropându-l cu mare cinste într-o biserică, în ziua de 11 noiembrie. Aceasta a devenit loc de pelerinaj pentru creștini, însă în anul 1562 hughenotii i-au profanat mormântul. Deși astăzi pe acel loc nu se mai află nimic, Sfântul Martin este slăvit în multe orașe europene, fiind prăznuit pe 11 noiembrie, dar și împreună cu Sf. Nicolae (6 Decembrie) și în ziua de Crăciun, datorită dărnicii

sale.

În Occident, numele Sfântului Martin a fost asociat, încă din secolul al IV-lea cu o perioadă de post care ținea 40 de zile, începând cu ziua de 11 noiembrie și cunoscută ca „Păresimile Sfântului Martin” (*Quadragesima Sancti Martini*). Mai târziu, acest post a fost numit în Apus „Advent” și a fost asociat cu pregătirea duhovnicească pentru sărbătoarea Nașterii Domnului.

Imnul (troparul) Sf. Martin: „*Prin semne și minuni în toată Galia ai fost cunoscut. Prin har și înfiere ai fost lumina lumii, Sfinte Martin, cel binecuvântat de Dumnezeu. Umplându-ți viața cu dărnicia și milostenia, te-ai înfrumusețat. Cu învățătura și înțelepciunea sfatului îmbogățindu-te ca și cu niște comori, miluiește pe cei ce te cinstesc, ierarbe!*”

Propovăduirea Sfântului Andrei, cel întâi chemat între Apostoli

Deși nu au fost menționate în Faptele Sfinților Apostoli, călătoriile misionare ale Sfântului Apostol Andrei sunt cunoscute credincioșilor ortodocși din mai multe relatări ale Sfinților Părinți. Eusebiu de Cezareea, preluând o tradiție provenind de la Origen (*Istoria Bisericească III, 1*), numește Scitia drept principalul loc al misiunii sale, iar Sfântul Grigorie de Nazianz (în *Cuvântarea a 33-a*) menționează Epirul. Fericitul Ieronim în *Epistola către Marcel* pomenește Ahaia, iar Teodoret al Cyrului (în *comentariul la Psalmul 116*) amintește în mod general întreaga Eladă. În plus, Nichifor (*Istoria Ecclesiastică II, 39*), bazându-se pe lucrări mai vechi (pe care nu le cunoaștem), afirmă că sfântul a predicat în Capadocia, Galatia și Bitinia, apoi în ținuturile sălbatice locuite de canibali și în pustii Scitiei, iar apoi în Bizanț, unde a hirotonit episcop pe Stahys, apoi a continuat predica în Tracia, Macedonia, Tesalia și, în sfârșit, în Ahaia.

Martiriul Sfântului Andrei

Potrivit tradiției, martiriul Sfântului Andrei a avut loc în timpul domniei lui Nero, la 30 noiembrie în anul 60, el fiind sărbătorit în această zi atât în Răsărit, cât și în Apus. În *Legenda Aurea*, o lucrare compilată de episcopul Iacob de Voragine al Genovei (sec. XIII), se spune că Sfântul Andrei a fost pironit pe o cruce în formă de X (numită și *saltiră* sau *crux decussata*) din porunca lui

Aegeas, guvernatorul orașului Patras, după ce a refuzat să jertfească zeilor și după ce i-a explicat acestuia înțelesul Jertfei lui Hristos pe Cruce. În timp ce era răstignit, sfântul a predicat în continuare poporului cuvintele Domnului, iar după două zile s-a coborât o lumină mare din cer, astfel încât nimeni nu a putut să vadă ce se întâmplă cu el timp de jumătate de oră. O dată cu lumina, și sufletul sfântului s-a suit la cer, iar Maximilla, soția lui Aegeas, care era deja creștină, a luat trupul apostolului și l-a îngropat cu cinste. Potrivit legendei, din mormântul Sfântului Andrei izvorau mană și mir frumos mirositor. Atunci când ieșea mană puțină, pământul rodea puțin, iar când mana venea din belșug, pământul rodea și el mult.

Venerarea moaștelor sale

Sfintele moaște ale Celui întâi chemat dintre Apostoli au rămas la Patras până în anul 357, când împăratul Constanțiu II, fiul lui Constantin cel Mare, le-a luat și le-a și așezat în Biserica Sfinților Apostoli din Constantinopol. Acestea s-au păstrat întregi până în jurul anului 850, când împăratul bizantin Vasile I Macedoneanul a ascultat rugămințile locuitorilor din Patras și le-a trimis, într-o raclă, capul sfântului. În 1453, în preajma cuceririi Constantinopolului de către turci, restul moaștelor au fost trimise la Roma, acestea fiind păstrate în relicvariul din Pienza, iar mai târziu, în domul San Pietro. În anul 1964,

papa Paul al VI-lea a decis în timpul celei de-a treia ședințe a Conciliului II Vatican să trimită înapoi Bisericii din Patras capul sfântului, ca semn de dragoste frățască pentru Biserica Ortodoxă.

Ocrotitorul mai multor țări și orașe

Credința că Sfântul Andrei a propovăduit Evanghelia în Dobrogea de azi a fost vie secole de-a rândul și s-a păstrat în cântece și poezii populare, precum și în denumirea unor locuri, despre care se crede că au de a face cu Apostolul. În anii '90 multe noi biserici au primit hramul Sfântului Andrei, iar Apostolul este astăzi cinstit ca ocrotitorul României. Moaștele Sfântului de la Patras a fost dus și la noi în țară în 1996 la Iași și la Galați, iar părțile din moaștele sale au fost dăruite de IPS Nicodim, mitropolitul Patrasului, catedralelor din Galați și Constanța, unde sunt cinstite în mod deosebit de credincioșii ortodocși români.

Sfântul Apostol Andrei este patron al Scoției (steagul scoțian reprezintă crucea Sfântului Andrei), al Spaniei, al Siciliei, al Greciei, al Rusiei și ocrotitorul orașelor Napoli, Ravenna, Brescia, Amalfi, Mantua, Bordeaux, Bruges, Patras și Galați. Decorația și ordinul "Crucea Sfântului Andrei" este cea mai înaltă distincție pe care Patriarhul României o oferă persoanelor care s-au dovedit a sprijini Biserica Ortodoxă Română.

Colindul Sfântului Andrei - versuri populare din Dobrogea

Colo pe grindei, Crâng de alunei, Val de arțărei, Sfântă mânăstire, Loc de tănuire, Și tămăduire, Se pitește-n tei, Casa lui Andrei, De la schit la cruce, Scară care duce, Din cruce la schit, Scări de coborat ...	De la schit în sus, Crucea lui Iisus, De la cruce-n tei, Casa lui Andrei, Cine că-mi venea, Și descăleca? Venea Decebalu Calare pe-un calu, Sfinții că-i gasea, Cu ei că vorbeară, Dar nu se-nchinară, Nici cruce-și făcea...	La schitul din tei, Crucea lui Andrei, Traian că venea, La slujbă ședeă, Slujba asculta, Dar nu-nngenunchia, Nici nu se-nchina ... Pe murg călărea Și calea-și lua, În cetatea lui, A Trofeului ... ***	Andrei col-la schit, Uite c-a ieșit Cu papucii lui, Talpa Raiului, Și potcapul lui, Arca cerului, Cu veșminte sfinte, Frații înainte, Cu toiag și cruce, Candele-n răscruce, Lumânari aprinse, Vălvătăi cuprinse ...
---	--	--	---

Iară Sânt Andrei
Sub crucea din tei,
Schitul din grindei,
Se roagă mereu
La bun Dumnezeu ...

Troparul Sf. Andrei

*Ca cel dintre Apostoli mai
întâi-chemat și lui Petru
frate adevărat, Stăpânul
tuturor, Andreie, roagă-te,
pace lumii să dăruiești
și sufletelor noastre
mare milă!*

Din agenda Părintelui Mitropolit SERAFIM

1 oct. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Timișoara, apoi participă, alături de un sobor de ierarhi în frunte cu PF Daniel, Patriarhul României, la slujba de înmormântare a ÎPS Mitropolit Nicolae al Banatului

3 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica Schitului "Nașterea Maicii Domnului" din Marginea (jud. Suceava). Seara, slujește Sf. Maslu la Mânăstirea Sihăstria Putnei și ține cuvânt de învățătură.

4 oct. - slujește Sf. Liturghie alături de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Tomisului și ÎPS Arhiepiscop Pimen al Sucevei și Rădăuților și un sobor de peste 60 de preoți și diaconi și predică în Catedrala din Gura Humorului (jud. Suceava). Săvârșește Slujba Parastasului de un an pentru Părintele Vasile Nuțu. După masă, binecuvintează sediul și birourile Firmei General Grup din Suceava condusă de D-I Viorel Nuțu. Seara, slujește Privegherea la Mânăstirea Dragomirna (jud. Suceava) și ține cuvânt de învățătură.

5 oct. - sfințește biserica Schitului Sf. Ap. Petru și Pavel din Dragomirna (jud. Suceava), împreună cu ÎPS Arhiepiscopi Teodosie și Pimen și un sobor numeros de preoți și diaconi și în prezența a unei mulțimi de credincioși. Slujește Sf. Liturghie și predică. Participă la agapă.

6 oct. - face o slujbă de pomenire la Suceava la mormântul Părintelui Constantin Mihoc.

7 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mânăstirea Cășiel (jud. Cluj).

8 oct. - primește la Centrul mitropolitan din Nürnberg pe Preasfințitul Petroniu al Sălajului și un grup de preoți și mireni veniți la Diakonia din Neuendettelsau.

9 oct. - participă la Diakonia din Neuendettelsau la recepția oferită în cinstea grupului de preoți și monahi din Episcopia Sălajului în frunte cu PS Petroniu. Rostește un cuvânt ocazional.

11 oct. - slujește Sf. Maslu la Parohia din Bielefeld urmat de o Seară duhovnicească.

12 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia "Acoperământul Maicii Domnului" din Bielefeld cu prilejul hramului (paroh Pr. Marius Pandelea). Hirotonește întru diacon pe teologul Bogdan Florin Buta. Participă la agapă.

13 oct. - slujește în Catedrala din Nürnberg Privegherea sărbătorii Sf. Cuv. Parascheva.

14 oct. - Cuv. Parascheva - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

16 oct. - primește la reședința mitropolitană din Nürnberg pe PS Martin Roos, Episcop romano-catolic de Timișoara.

17 oct. - săvârșește Taina Sf. Maslu la Parohia din Koblenz, urmată de o Seară duhovnicească. Participă la agapă.

18 oct. - dimineața participă la festivitățile legate de aniversarea a 100 de ani de existență a mișcării de reînnoire duhovnicească "Schönstatt", din orașul Vallendar, lângă Koblenz la care au participat peste 10.000 de credincioși. După masă, prezidează la Duisburg ședința de lucru cu preoții din Protopopiatul Renania de Nord-Westfalia. Seara, săvârșește Taina Sf. Maslu la Parohia din Duisburg și ține cuvânt de învățătură.

19 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Duisburg (paroh Pr. Nicolae Abuziloiu). Teologul Drd. Teodor Tăbuș a fost hirotesit întru citeț pe seama parohiei românești din Köln. Participă la agapă.

21 oct. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg. Prezidează lucrările Consiliului Eparhial.

25 oct. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg și slujba Parastasului. Seara, săvârșește Privegherea sărbătorii Sf. Mare Mucenic Dimitrie, hramul Catedralei mitropolitane din Nürnberg.

26 oct. - Sf. Mare Mucenic Dimitrie - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg cu prilejul hramului. Hirotonește întru diacon pe teologul Cristinel Căjvăneanu, pe seama Parohiilor din Friedrichshafen și Ravensburg.

27 oct. - Sf. Dimitrie cel Nou - slujește Sf. Liturghie la Mânăstirea Antim din București.

28-29 oct. - participă la București la lucrările Sfântului Sinod al BOR.

30 oct. - susține în Aula Mare a Facultății de Teologie Ortodoxă Alba Iulia, conferința „Provocările diasporei pentru tineri”, la invitația tinerilor ASCOR, filiala Alba Iulia. Au participat peste 250 de tineri.

31 oct. - săvârșește un "Te-Deum" în Biserica studenților din Cluj, după care are o întâlnire duhovnicească cu tinerii din ASCOR-Cluj.

Din agenda

PS Episcop Vicar SOFIAN Brașoveanu

1 oct. - se întâlnește, la București, într-o ședință de lucru cu grupul de arhitecți care pregătesc proiectul Așezământului bisericesc din München-Aubing.

5 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul din München.

10- 12 oct. - participă la întâlnirea anuală a tinerilor din ATORG, desfășurată lângă Hamburg.

12 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Hamburg, cu participarea tinerilor prezenți la întâlnirea ATORG.

14 oct. - Cuvioasa Paraschiva - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

18 oct. - săvârșește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan. Seara, slujește Vecernia la Bamberg (Pr. Ionuț Păun). Susține o meditație duhovnicească despre viața, învățătura și moștenirea duhovnicească lăsată de părintele Teofil Părăian.

19 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Bamberg cu prilejul hramului parohiei (Cuv. Paraschiva de la Iași); participă la agapă.

26 oct. - Sf. Dimitrie - slujește Sf. Liturghie și predică la Mânăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus; săvârșește slujba parastasului pentru Părintele Arhim. Teofil Părăian.

27 oct. - Cuv. Dimitrie cel Nou - într-un numeros sobor format din majoritatea ierarhilor Sf. Sinod, cu protia Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, slujește Sf. Liturghie la Catedrala Patriarhală din București.

28-29 oct. - participă la ședința Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

30 oct. - se întâlnește, la București, într-o ședință de lucru cu grupul de arhitecți care pregătesc proiectul Așezământului bisericesc din München-Aubing.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00